

मोरटक n. die Wurzel des Zuckerrohrs RĪĀN. im ÇKDr.
 मोराक m. N. pr. eines Ministers des Königs Pravarasena, der einen nach ihm benannten Tempel मोराकभवन erbaute, RĪĀN-TAR. 3,356.
 मोरिका f. N. pr. einer Dichterin Verz. d. Oxf. H. 124, b, 10. HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 21. 55.
 मोरी N. pr. eines Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 352, b, 3.
 मोर्वणी in °कर m. Bein. Naraharidīkshita's Verz. d. Oxf. H. 138, b, N.
 मोष (von 1. मुष् m. 1) Rāuber, Dieb: इति व्यलीकं स्वयमात्ममोषम् ein Dieb an seiner eigenen Person (vgl. Spr. 2545) BHĀG. P. 5, 11, 17. दृष्टिमाषे प्रदेशे Gtr. 11, 1. — 2) Raub, Beraubung, Diebstahl: पथि मोषाभिदर्शने (मोष = चौर KULL.) M. 9, 274. VARĀH. BRH. S. 86, 67. °कृत् Diebstahl verursachend d. i. verheissend, ankündigend 63. 96, 6. (ताम्) मोषाय डिम्बः को ऽप्यन्वगाहृतम् KATHĀS. 13, 96. न पुष्पमोषमर्कृत्युद्यानलता MĀĪK. 13, 1. गृहे पर्यन्तस्थे द्रविणाकणमोषं श्रुतवता स्ववेष्मन्यारता क्रियते Spr. 881. नगर° Beraubung, Plünderung der Stadt DAÇAK. in BENF. Chr. 186, 16. — 3) geraubtes —, gestohlenen Gut M. 9, 278. — Vgl. वाम°.
 मोषक (wie oben) m. Rāuber, Dieb AK. 2, 10, 25. MED. k. 103.
 मोषण (wie oben) 1) adj. raubend, entziehend: घ्रात्मानुस्मृति° BHĀG. P. 5, 24, 22. — 2) n. das Entreißen NĪR. 6, 1. 3. das Berauben, Bestehlen: कौपस्य Spr. 59, v. l. (Th. 2, S. 323). das Unterschlagen: प्रुत्क° KULL. zu M. 8, 400.
 मोषयित्नु (vom caus. von 1. मुष् m. 1) ein Brahmane. — 2) der indische Kuckuck (काकिल) ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
 मोषा (von 1. मुष् f. Raub, Diebstahl WILSON.
 मोष्टर (wie oben) m. Rāuber, Dieb ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
 मोह (von 1. मुह् m. 1) Verlust der Besinnung, Mangel an klarem Bewusstsein, das Irrewerden, Irresein, Verblendung des Geistes, Irrthum TRIK. 3, 3, 459. H. 320. an. 2, 601. MED. h. 7. HALĀ. 5, 53. AV. 8, 8, 9. न वा श्रे ऽहं मोहं ब्रवीमि ÇAT. Br. 14, 5, 4, 14. 6, 4, 1. 7, 3, 14. 15. पञ्जात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्यसि in Irrthum verfallen BHĀG. 4, 35. मत्प्रसादात्प्रज्ञासमं न च मोहं गमिष्यति MBH. 3, 12799. Spr. 2833. भिषञ्जोक्तुपैति irrt sich SUÇR. 1. 62, 9. Spr. 2687. मोहेन हि समाविष्टः 4748. M. 12, 29. JĀĀN. 2, 214. केनापि योषिन्मोहाय निर्मिता um Einem den Geist zu verwirren BRAHMA-P. in LA. (II) 56, 22. स्मृतिभिन्नमोहतमसो मे ÇĀK. 181. मोहस्तत्र न कार्यस्ते lass dich dadurch nicht irre machen KATHĀS. 42, 21. तवापि मोहे यत्रेदृक् 49, 221. 56, 276. मोहात् aus Mangel an klarem Bewusstsein, aus Unverstand M. 3, 15. 52. 97. 140. 7, 111. 8, 118. 120. 174. 9, 68. 87. 11, 46. 90. MBH. 3, 15714. 5, 7432. RAGH. 1, 2. ÇĀK. 79, 16. 84, 20. Spr. 33. 1727. 2354. 3561. 4203. WEBER, RĀMAT. UP. 356. DAÇAK. in BENF. Chr. 192, 13. चित्त° Geistesverwirrung DAÇ. 2, 67. बुद्धि° dass. R. 2, 73, 20. R. GORR. 2, 20, 13. दिञ्जोह das Irrewerden in den Weltgehenden KĀM. NĪTIS. 14, 24. KATHĀS. 18, 97. स्तोत्र° KĀTJ. ÇR. 25, 4, 23. वित्त° eine durch Reichthum hervorgerufene Verfinsternung des Geistes KATHOP. 2, 6. काम° R. 1, 63, 12. 64, 1. लोभ° KATHĀS. 13, 386. चित्ता° Spr. 4031. In der Philosophie eine anhaltende Verfinsternung des Geistes, die Einen verhindert die Wahrheit zu erkennen, JOGAS. 2, 34. TATTVAS. 23. 34. (भेदः) मोहस्य च दशविधः SĀMĀHJAK. 48. Spr. 2163. 2256. BHĀS. V. Theil.

P. 3, 12, 2. 20, 18. VP. 34, N. 2. MĀRK. P. 47, 15. WEBER, RĀMAT. UP. 338. BURN. Intr. 543. krankhafte, bis an Bewusstlosigkeit grenzende und in diese übergehende Trübung des Geistes: Betäubung, Ohnmacht AK. 2. 8, 2, 78. TRIK. H. 801. H. an. MED. HALĀ. मोहे विचितता भीतिः खावेशानुचित्तैः । तत्राज्ञानधमाघातघूर्णनादर्शनादयः ॥ DAÇAR. 4, 24. SĀH. D. 177. KUMĀRAS. 3, 73. राज्ञः शोकं विलापं च मोहं मरणमेव च R. 1, 3, 12. मोहमेतौ प्रहास्येते धातेरा 6, 24, 29. MĀĪK. 53, 22. ताप, उन्माद्, मोह Spr. 3320. VIKR. 8. स मोहमगमद्राज्ञा प्रह्वारवर्पीडितः MBH. 3, 15781. RĪ. 6, 26. ÇĀK. 92, 11. VIKR. 84, 10. DHŪRTAS. in LA. 93, 16. am Ende eines adj. comp. f. श्या KĀURAP. 47. Personificirt ist मोह ein Sohn Brahman's VP. 30, N. 2. मोह = घ्राश्यं Staunen, Wunder H. ç. 88. — 2) = मोहन eine die Verwirrung eines Feindes bezweckende Zaubehandlung Verz. d. Oxf. H. 97, b, 11. — Vgl. डर्मोह, निर्मोह, पुरी°, मन्हा°. मोहचूडोत्तर (मोह-चूडा-उ°) n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 279, a, 21.
 मोहन (von 1. मुह् simpl. und caus.) 1) adj. f. ई irre führend, verwirrend, bethörend, betäubend MBH. 12, 9118. मधुरिपुत्र्य Gtr. 2, 9. स्त्री BHĀG. P. 1, 3, 17. सुखं मोहनमात्मनः Spr. 4804. निद्रा च सर्वभूतानां मोहनो (मोहनी die neuere Ausg.) HARIV. 3290. MBH. 3, 12156. बुद्धि° BHĀG. P. 1, 14, 10. सकलेन्द्रिय° UTTARARĀMAĪ. 17, 10. त्रैलोक्य° R. 4, 43, 46. 56, 17. DHŪRTAS. in LA. 91, 16. विश्व° PANĀKAR. 4, 3, 24. डुष्ट° 156. घञ्ज HARIV. 10617. R. 1, 29, 15. 56, 7. मोहनी नाम माया MBH. 14, 2385. HARIV. 9380. — 2) m. a) Stechappel RĪĀN. im ÇKDr. — b) N. eines der fünf Pfeile des Liebesgottes TRIK. 1, 1, 40. VET. in LA. (II) 5, 19; vgl. मारिपमोहनास्त्र KATHĀS. 37, 24. कामस्येव जगज्जैत्रमोहनास्त्राधिदेवतम् 71, 132. — c) N. pr. zweier Männer KATHĀS. 47, 61. ÇUK. in LA. (II) 37, 2. — 3) f. श्या die Blüthe einer Jasminart (त्रिपुरमालीपुष्प) und Trigonella corniculata Lin. RĪĀN. im ÇKDr. — 4) f. ई a) Basella cordifolia Lam. RĪĀN. im ÇKDr. = वटपत्नी (वटपत्ता ist = त्रिपुरमाली = मोहना) BHŪVAPR. ebend. — b) Bez. eines best. Zauberspruchs (विद्या) KATHĀS. 46, 110. मोहनीपरिवर्तन्यौ विद्ये 118. 121. — c) N. einer Unholdin, einer Tochter des Garbhahantar, MĀRK. P. 51, 76. — d) N. pr. einer Apsaras PANĀKAR. 4, 10, 88. Verz. d. Oxf. H. 83, b, 24. — 5) n. a) das Sichirren, das Bethörtsein, Verwirrtsein NĪR. 6, 1. 3. तमस्त्वज्ञानसंविद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् BHĀG. 14, 8. मुनिमनसामपि मोहनकारिणि Gtr. 1, 32. — b) Betäubung so v. a. das Betäubtsein SUÇR. 1, 363, 14. — c) Betäubung euphemistisch für Beischlaf H. 536. HALĀ. 2, 414. स्पृष्टा तेन तथैव ज्ञातपुलका प्राप्ता पुनर्मोहनम् SĀH. D. 43, 2. RAGH. 19, 9. ÇIÇ. 6, 76. 10, 85. — d) das Irremachen, Irreführen, Verwirren: मोहनार्थं तु पौराणां सूतं रामो ऽब्रवीद्वचः । उद्भूतः प्रयाहि त्वम् R. 2, 46, 30. Gtr. 9, 11. MĀRK. P. 51, 77. — e) eine die Verwirrung eines Feindes bezweckende Zaubercerimonie und der dazu verwandte Spruch Verz. d. Oxf. H. 97, b, 9. 98, a, 3, 5. so heissen die Lieder AV. 3, 1. 2 (vgl. daselbst 1, 6. 2, 3) KAUC. 14. Mittel zu verwirren überh.: घनेकानि मोहनानि DAÇAK. 70, N. 2. — f) N. pr. einer Stadt MBH. 3, 15246. — Vgl. कूट°, मदन°, मन्हा°. मोहनक (von मोहन) 1) m. Bez. des Monats Kaitra H. ç. 22 (मोहनिका). — 2) f. मोहनिका eine best. Pflanze SUÇR. 2, 163, 14; vgl. पशुमोहनिका.